

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (10/7/2011)

Αναγνώσματα:

Απόστολος: Ρωμ. στ', 18 – 23. Ευαγγέλιο: Ματθ. η', 5 – 13
(Εωθινόν 4^ο, Ήχος γ')

Η εκπλήρωση της προφητείας

Η Ευαγγελική διήγηση της σημερινής Κυριακής, αγαπητοί μου, προβάλλει τη μορφή ισχυρού στρατιωτικού ανδρός, Ρωμαίου στην καταγωγή, ειδωλολατρικών καταβολών. Ο άνθρωπος αυτός συναντά τον Ιησού στην Καπερναούμ και Τον παρακαλεί να σπλαχνιστεί και να θεραπεύσει τον βαριά άρρωστο δούλο του, ο οποίος βρισκόταν κατάκοιτος στο σπίτι. Ο Χριστός υπόσχεται να επισκεφθεί το σπίτι του και να τον θεραπεύσει. Και τότε συμβαίνει το αναπάντεχο. Ο ειδωλόλατρες εκατόνταρχος επιδεικνύει μοναδική ταπείνωση και πίστη, ενώ δηλώνει ανάξιος να δεχθεί τέτοια τιμή και χάρη από τον Χριστό. Δηλώνει, με πίστη, πως ένας και μόνο λόγος του Ιησού θα ήταν αρκετός για να θεραπεύσει τον άνθρωπό του. Ο Χριστός θαύμασε την πίστη και την ταπείνωση του άνδρα, τις οποίες δε βρήκε ακόμα και μέσα στις τάξεις του Ισραήλ και προφήτευσε ότι θα έρθει καιρός όπου πολλοί ξένοι προς την αληθινή πίστη στον ένα Θεό, πρώην ειδωλόλατρες και εθνικοί, θα κερδίσουν την Βασιλεία του Θεού, ενώ τα τέκνα της Βασιλείας θα εκδιωχθούν στο σκοτάδι. Και επιβράβευσε την πίστη του Εκατοντάρχου, θεραπεύοντας τον δούλο του.

Κατά την συνομιλία Του με τον Ρωμαίο στρατιωτικό ο Κύριος προφήτευσε την εκτροπή του Ισραηλιτικού λαού, *των υιών της Βασιλείας*¹ από την πίστη στον ένα και αληθινό Θεό. Ο λαός του Ισραήλ ευεργετήθηκε, πληθωρικά, από τον Θεό και ευλογήθηκε με την παρουσία και το κήρυγμα των Προφητών και των Δικαίων της Παλαιάς Διαθήκης. Ήταν ο επίλεκτος εκείνος λαός που οδηγήθηκε στη γη της επαγγελίας και της ελευθερίας και έλαβε τον νόμο του Θεού, διά του Μωυσή. Ήταν ο λαός που, στη διάρκεια του ιστορικού του βίου, γαλουχήθηκε αναμένοντας την έλευση του Μεσσία. Τού είχαν δοθεί όλες οι ευκαιρίες και οι προϋποθέσεις για να κερδίσει την Βασιλεία του Θεού και να εισέλθει στις τάξεις της Εκκλησίας του Χριστού και τις αρνήθηκε. Αυτό συνέβη γιατί οδηγήθηκε σε πνευματική τύφλωση. Προσέδωσε κοσμικά χαρακτηριστικά στο πρόσωπο του αναμενόμενου Μεσσία. Έγινε υποχείριο μιας διεφθαρμένης δήθεν πνευματικής ηγεσίας, που βίωνε το σκοτάδι της θρησκευτικής υποκρισίας και του επικίνδυνου θρησκευτικού

---

¹ Ματθ. 8,12

φανατισμού. Κι έτσι, δε κατάφερε να αναγνωρίσει τον Θεό στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού και απίστησε.

Και τότε, κατά την προφητεία του Κυρίου, ήλθαν πολλοί, από Ανατολή και Δύση, ο νέος Ισραήλ, τα μέλη της Εκκλησίας του Χριστού, που πίστεψαν, ομολόγησαν, γνώρισαν τον Χριστό και απέκτησαν τις προϋποθέσεις να κατακτήσουν τη Βασιλεία του Θεού. Είμαστε όλοι εμείς, που ευεργετηθήκαμε να γεννηθούμε και να μεγαλώσουμε μέσα στην Εκκλησία. Γαλουχηθήκαμε με το Ευαγγέλιο της Σωτηρίας. Έχουμε την ευκαιρία να ενωθούμε με τον Χριστό και να ζήσουμε σε απόλυτη ταύτιση και κοινωνία μαζί Του, μέσα στην Μυστηριακή πραγματικότητα της Εκκλησίας.

Μόνο που κι εμείς, στην εποχή μας, συχνά επιδεικνύουμε τα χαρακτηριστικά της πνευματικής παρακμής του Ισραηλιτικού λαού της πρώτης εκείνης εποχής. Παρασυρμένοι από τις πλάνες σειρήνες της κοσμικής ζωής, αποδεχόμαστε το ξέφτισμα των Χριστιανικών μας καταβολών. Υποδουλώνουμε τον εαυτό μας στην θελκτική ζωή της αμαρτίας. Στεκόμαστε αδιάφοροι απέναντι στην συστηματική προσπάθεια αποϊεροποίησης της κοινωνίας και εξοβελισμού του Χριστού στο περιθώριο της ιστορίας. Συμβάλουμε, ηθελημένα ή αθέλητα, στην θρησκευοποίηση της Εκκλησίας, Προσπαθούμε, ανίκανοι να διορθωθούμε, να προσαρμόσουμε τον Χριστό στα μέτρα της δικής μας αδυναμίας, για να αμνηστεύσουμε έτσι, την πτωτική πορεία μας.

Την ίδια στιγμή, όπως και τότε, έρχονται άλλα τέκνα του Θεού, από Ανατολή και Δύση, διεκδικώντας θέση στη Βασιλεία του Θεού. Είναι τα νέα μέλη της Εκκλησίας, που προέρχονται από το ιεραποστολικό έργο αφοσιωμένων εργατών του Ευαγγελίου, που, με τον ζήλο των προσηλύτων της πρώτης Εκκλησίας, έρχονται να ελέγξουν την δική μας πνευματική αποχαύνωση και οκνηρία. Η Βασιλεία του Θεού ανήκει και σ' αυτούς, όπως και σ' ολόκληρο τον κόσμο. Αλίμονο, όμως, σε εμάς, τους ήδη Χριστιανούς, τους τόσο ευεργετημένους και ευλογημένους από τον Θεό, αν τη χάσουμε, ομοιάζοντας στα απολεσθέντα τέκνα του Ισραήλ της σημερινής Ευαγγελικής περικοπής. Το ότι ακούσαμε, γνωρίσαμε και πιστέψαμε, δεν αρκεί για τη σωτηρία μας. Απαιτείται η έμπρακτη εφαρμογή της πίστης, η διαρκής εκκλησιαστικοποίηση της ζωής μας, για να ελκύσει πάνω μας το έλεος του Θεού και ν' αποτρέψει τον ορατό κίνδυνο της απώλειας. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.